

den sætter i Gang ved Rejser i Anledning af Afholdssagen, giver fuld Værdi for den Understøttelse, den faar. Paa samme Maade gaar det i mange andre Tilfælde. Jeg kan huske, at jeg i sin Tid regnede nd, at medens Sorø Højskole fik 2,000 Kr. til Eleverne, saa indbetalte Eleverne gennem Jernbanebilletter og Primærker 3,000 Kr. i Statskassen, hvilke Penge rimeligvis ikke vilde være indkomne, hvis ikke disse Elever havde været paa Højskolen. Jeg mener ikke, at det er en Nettoindtægt, men det er dog et Forhold, man bør regne med, naar man giver Understøttelser eller Rabat til saadanne Formaal.

Dernæst vilde jeg gerne rette en Bemærkning til den højtærede Trafikminister angaaende Jernbanepersonalets Søndagsfrihed. Det er vel et langt vanskeligere Spørgsmaal, men det er dog vist noget, der trænger til at rettes. Det er vist saaledes ret almindeligt, at f. Eks. en Portør ved en Station kun har fri hver tolvte Søndag. Det er uheldigt i human Retning, thi selv om han har fri en anden Dag i Ugen, er det dog ikke det samme, og det er ogsaa uheldigt i kirkelig Retning. Ganske vist kan vedkommende Portør bede sig fri for at kunne gaa i Kirke, men saa kommer det an paa det Forhold, hvori han staar til Stationsforstanderen, og det vil kun kunne ske paa de andre Portørers Bekostning, som maa udføre hans Arbejde. Jeg henstiller meget til den højtærede Minister at gøre, hvad der er muligt i saa Henseende. Paa hvilken Maade det skal ske, ved jeg ikke. Om man f. Eks. ved at indskrænke Trafikken eller ved ekstra Hjælp om Søndagen skal gøre det muligt at skaffe flere lovbestaaende Frisøndage for Personalet, det ved jeg ikke. Men med god Villie kan det dog vist lade sig gøre. Der blev her i Fjor i Helligdagsloven vedtaget, at dersom en Virksomhed paa Grund af sin Natur skulde gaa baade Søn- og Søgnedag, skulde vedkommende Arbejdsgiver sørge for, at Arbejderne havde hver anden Søndag fri. Naar vi forlange det af den private Drift, maa vi ogsaa stræbe efter, at Staten kommer nogenlunde med i samme Retning.

Medens jeg er ved den højtærede Trafikminister, vilde jeg gerne blot minde om, at vi nede i Nykøbing paa Falster vente paa en Forbedring af Forholdene ved Stationen. Vi vente taalmodigt, men vi vente med vaagne Øjne og udstrakte Hænder, og netop fordi der er begyndt paa Sagen dernede derved, at man har sikret sig Jord dertil, vente vi, at det ikke skal vare alt for længe med Forbedringen. Dette, at

Statsbanerne have sikret sig Plads til Udvidelse, har været, hvad jeg, hvis jeg ikke var Afholdsmand, vilde kalde en Appetit-snaps. Maaske kan Sagen komme i Gang samtidig med, at der bygges til den Jernbane, der nu naturligvis vil komme fra Nykøbing til Stubbekøbing.

Med det samme jeg er nede paa Falster, vil jeg udtale Haabet om, at det vil lykkes i Aar at faa en Ændring paa de falsterske Digeforhold. De lollandske bleve jo ordnede i Fjor. De vare vanskelige at ordne, men de falsterske ere meget lettere. Jeg haaber derfor, at Ordningen maa blive saaledes, at Digeskatyderne virkelig faa en Lettelse, og saaledes at de faa, hvad de navnlig sætte Pris paa, nemlig Selvstyre, Lov til at vælge deres egen Styrelse, hvilket dog maa anses for et fuldkommen retfærdigt Krav, da de ikke forlange noget Tilskud hverken fra Staten eller fra andre.

Endelig har jeg en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister. Jeg tillader mig at spørge: Kunde det ikke snart være paa Tide, om man kom bort fra den gamle Ordning, at Posthusene omkring i Provinsbyerne ere lukkede 2 Timer hver eneste Dag. Jeg synes oprigtig talt, at det er noget, der hører til Diligencetiden. Jeg vil naturligvis ikke stille en saadan Fordring, hvor der kun er faa Personer til Betjeningen. Jeg tør vel nok, da min Sideemand (Nielsen-Grøn) er fraværende, sige, at det jo nok kan være rimeligt at lukke i Odder og saadanne Steder. I større Byer derimod som Slagelse, Næstved og Nykøbing osv., hvor der er mange til at betjene, maatte det vel nok kunne lade sig gøre at holde Posthusene aabne hele Dagen. Denne Lukning 2 Timer midt paa Dagen er i Virkeligheden en Ulempe i mange Maader. Vi have her vedtaget en Lønningsforhøjelse og en Portoforhøjelse. Til Gengæld kunde vi saa maaske vente en saadan Imødekommen fra Postvæsenets Side.

Jeg skal saa slutte med at føje min Tak til de manges, der have takket for de Lovforslag, som ere fremlagte her. Især vil jeg takke den højtærede Justitsminister for det Forslag, han har fremlagt om Hjælp til forsømte Børn. Jeg takker særskilt derfor, fordi det i sig selv er en af de humaneste og vigtigste Opgaver at sørge for disse Børn, som ere de ulykkeligst stillede i Samfundet. Men jeg takker tillige, fordi dette vedrører det, som i Virkeligheden er den inderste Kerne i al Samfundspolitik og al Samfundsbestræbelse. Det er det, som Herbert Spencer kalder: „Making of men“, Frembringelse af Men-